

ПЪК. - Пръсни ги, дух, и тук, и там -
из тъмните гори,
додето ранните зори
не са разсели своя плам!
А, ето иде тук един!

/Връща се Лизандър./

ЛИЗАНДЪР. - Къде си, горделивецо Деметрий?

ПЪК. - Подлецо, тук съм - де си ти?

ЛИЗАНДЪР. - След малко ида аз при тебе.

ПЪК. - Насам, насам - на равното ела!

/Лизандър отива подир гласът.

Влиза Деметрий./

ДЕМЕТРИЙ. - Къде, Лизандре, си избягал, -
Какви ми, покажи глава!

ПЪК. - Страхливецо, хвалбите ти са вече
настигнали и светлите звезди -
ещи горята цяла тук от тях.
Но де си ти? Ела, дете,
като дете ще те набия с пръчка!

Кой би се унижил да вади меч
пред тебе?

ДЕМЕТРИЙ. - Но къде се криеш ти?

ПЪК. - Върви по моя глас, ще ме намериш!

/Излизат.

Връща се Лизандър./

ЛИЗАНДЪР. - От мене бяга, а на бой ме кани,
и щом гласът догоня, в миг изчезва!
Страхливецът, дарен е със крака
по-леки и от моите - така,
щом хода си засила да го стигна,